

Sehzâde Ahmed, babasi II. Bâyezid'in yerine tahta aday gibi görünüyordu. Bununla beraber o, Amasya'da hükümdarlara yakışmayacak bir takım eğlencelere katilip eğlenirken Yavuz Sultan Selim, İran'ın da etkisiyle gerek doguda gerekse Anadolu'nun baska bölgelerinde bir felâket halini almış olan **Kizilbas tehlikesini** önlemeye çalışıyordu. Yavuz, gittikçe artan **Kizilbas propagandasinin korkunç ve tehlikeli bir hal aldığını gören ilk sehzâde oldu**

. Tehlikeli bu durumu defalarca babasi ile sadrazama yazdı. Bununla beraber onlardan ciddi ve sonuç verici bir tepkinin gelmediğini gördü. Bu sebeple doguda ortaya çıkan ve devletin siyasî varlığına kast eden bu yangının söndürülmesi için, Anadolu'nun değişik bölgelerinden gelen yigitler ile Erzincan ve İran üzerine akınlarda bulundu. Bu hareketiyle o, Siîlige karsi Sünnîliğin tabîi lideri durumuna geldi. Onun bu seferlerini haber alan yigitler Trabzon'a kostular. Bunlar, içten gelen bir arzu ve sevk ile döğüsmeye başladılar. Zira bunların anlayışına göre bu bir cihâd idi. Bu akınlardan sonra memleketlerine dönüp vardıklarında, etraflarında toplananlara Yavuz'un kahramanlık ve yigitliklerini anlatmaya başladılar. İnsanların toplu olarak buldukları yerlerde "ozanlar türkü çıkarup

" Yürü Sultan Selim devrân senindür"

kelimatini zikreder oldular.